

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXII | 23. maja 2023 - Buenos Aires, Argentina | Št. 7

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

ROMANJE V LUJÁN

Bodi nam pozdravljena!

Meseca maja si ne moremo misliti brez romanja v Luján. Točno ob 9.30 so v baziliki zadonele orgle za jutranji pozdrav Materi božji.

Tokrat smo morali romanje iz tradicionalne druge nedelje v maju prestaviti na prvo, ogromna bazilika je bila točno ob napovedani uri polna slovenskih rojakov, ki smo -kot vsako leto- prišli pred zavetnico argentinskega naroda, da se ji zahvalimo, jo počastimo in se ji priporočimo.

Jutranjo sveto mašo je daroval delegat slovenskega dušnega pastirstva, g. Franci Cukjati. Med pridigo se je spomnil prvih romanj slovenskih rojakov, ki so začela že leta 1936, in katerim so se v letu 1948 pridružili še slovenski begunci, ki so v Argentini začeli ustvarjati novo življenje.

Geslo letošnjega romanja je bilo: *“Marija, svet potrebuje tvoj mir, usliši nas!”* Molili smo za mir ter prosili za kanonizacijo Lojzeta Grozdeta v mesecu stoletnice njegovega rojstva.

Svoj blagoslov, Marija, pošlji iz rajske dalj!

S to prošnjo smo zaključili jutranji obred in se napotili v bližnje parke. Opoldanski piknik je za romanje pravi obred srečanja in druženja, seveda različen od onega v cerkvi pa vendar zelo pomemben za življenje naše skupnosti. Na romanju srečamo rojake, ki jih že dolgo nismo videli, morda že od kakšnega prejšnjega romanja. Neki nepodpisan sporazum nam zagotavlja, da je naš prostor v parku rezerviran in da ga nihče drug ne bo zasedel.

Koliko lepih slovenskih spominov hrani park ob lujanski baziliki!

Spet kliče nas venčani maj...

Akordi Marijine pesmi nam oznanijo začetek popoldanske pobožnosti. Letos sta jo vodila g. Cukjati in g. Toni Burja.

Med molitvijo rožnega venca se iz bazilike razvije procesija in objame velik sprednji trg. Lokalni obiskovalci začudeno gledajo kip Lujanske Marije in se ji približajo. Narodne noše vzbujajo pozornost in številna vprašanja, prav tako molitev in pesmi v tujem jeziku. Tako je vsako leto - tako je bilo tudi tokrat.

Po procesiji so sledile litanije Matere božje v navzočnosti Najsvetejšega, po blagoslovu pa mogočna zaključna pesem,

Marija, skozi življenje voditi srečno znaš...

Hvaležni smo vsem, ki so sodelovali pri pripravi romanja. Mladim, ki so že navsezgodaj urejali zvočne naprave in bodo zadnji odšli iz Lujana šele potem, ko vse spet pospravijo - brez njih bi procesija bila le tihi sprehod okoli trga. Rediteljem. Pevcem in organistki, ministrantom, narodnim nošam, vsem, ki so skozi devet dni molili za lepo romanje... Pa skupini profesorjev in mladih, ki so vodili sobotno duhovno pripravo dijakov SSTRMB.

Po zadnjih akordih, ko je bilo obreda že konec, smo se pred baziliko poslovili z željo in upanjem, da se v prihodnjem letu spet zberemo pred našo nebeško Materjo.

Marija, hiti na pomoč!

Mariana Poznič

Slike: Lučka Oblak in Marko Čop

Z ZDRUŽENIMI MOČMI ZA LEPŠO PRIHODNOST | 63. obletnica Slovenskega doma v Carapachayu

V nedeljo, 14. maja, smo se zbrali, da obhajamo 63. obletnico ustanovitve Karapačajskega doma. Udeležili so se Veleposlanik Republike Slovenije v Argentini, predsedniki krovne organizacije Zedinjene Slovenije in Slovenske kulturne akcije ter predstavniki iz Slovenske vasi, Pristave, San Martina, Slomškovega doma, San Justa, društva Kamen, Bernal in dušnopastirstva. Slavje smo začeli na igrišču z dviganjem zastav ter petjem argentinske in slovenske himne. Nato smo se pomaknili v dvorano, kjer je naš dušni pastir, č.g. Jure Rode, daroval sveto mašo za vse žive in pokojne člane doma. Po maši so vsi navzoči bili deležni medice in slanikov, kot je že običajno pri nas. Kulturni program smo začeli z dobrodošlico v imenu predsednika doma, g. Damijana Ahlina, ki je na kratko orisal začetke doma in še posebno poudaril važnost složnosti. Dobesedno je rekel: “Društvo mora postati DOM in ljudje v njem kot člani ene Velike Družine (z veliko začetnico seveda). To je naše poslanstvo in to ni odvisno samo od vodje, ki je na vrsti, to odvisi od vsakega posameznika. Vabim vas, da pozabimo na vse morebitne

nenprijetnosti, če jih je sploh kaj bilo, da vsi pomislimo na temeljni trenutek in namero ustanovitve. Prosim vse, da se približate, udeležite -ne samo dejavnosti-, temveč, da se vključite in doživljate to kot del vašega osebnega in našega skupnega življenja, zlasti mlajši. Prepričan sem, da samo z združenimi močmi lahko skupaj gradimo lepšo prihodnost”.

Zatem je čestital predsednik Zedinjene Slovenije, g. Jurij Komar, na koncu pa še veleposlanik Republike Slovenije v Argentini, g. Alain Brian Bergant, ki je tudi orisal delo veleposlaništva in bodoče načrte.

Ker je lepo, da domovi med seboj sodelujejo, smo letos prosili priznanega igralca Danija Grbca iz Slovenske vasi, da nam predstavi kratko enodejanko pod naslovom «O škodljivosti tobaka», napisal jo je ruski dramatik Anton Čehov leta 1886. To je kratka zabavna igra, šala iz naključnega predavanja razvita v ironično izpoved o življenju. Kot vedno, se je Dani čudovito izkazal in žel močan aplavz iz strani občinstva.

Nekaj let nazaj smo se v domu odločili, da bomo vsako leto za obletnico podelili priznanje

zaslužnim članom društva. Tokrat je bil na vrsti g. Frido Klemen: bil je učenec naše slovenske šole Josipa Jurčiča in že takrat zelo aktiven, bil je pri skavtih, član mladinske organizacije SFZ, navdušen za odbojko, pel je pri zboru »Mladina«, igral je pri slovenskem inštrumentalnem ansamblu več kot 25 let, na odru se je večkrat izkazal v vseh mogočih vlogah, zadnja leta je pa prevzel vlogo režiserja; je dober kuhar, vesten gospodar in upravitelj bara doma. Predsednik in podpredsednik doma sta mu izročila plaket v spomin in skromno darilo v zahvalo za vse opravljeno delo v teh letih.

Tako kot naši predniki, ko so gradili ta dom, z enakimi koraki, z enako ljubeznijo, z enako zavzetostjo, moramo iti naprej tudi mi. Verjeti, žrtvovati, vztrajati, če je treba odpustiti, pogovarjati se... Dom se ne gradi le zase, temveč za vse in za vsakogar se ga gradi in tako tudi zraste. Med ljudmi; med nami, med današnjimi ljudmi, ki živimo, se pogovarjamo, molimo, pojemo, plešemo in ljubimo po slovensko. Zato ostanimo Slovenci za vedno, v naporu pomladi!

S pridnimi rokami naredimo, kar moremo. S trmo, ki nam jo v Pogačarju, Rogliču, odbojkarjih in košarkarjih zaviha ves svet, z njo vztrajamo drug ob drugem. Kot je povedal naš predsednik: Pozabimo stare zamere, bomo složni. Taki, kakršni smo, premagujemo klance in nasprotnike. »Bratje naj držijo skupaj, prvi zakon je v postavi ...«

Po hitri pripravi dvorane smo vse povabili na okusno kosilo. Moramo reči, da smo bili kar zadovoljni z obiskom, saj je bila dvorana

polna v celoti in še zunaj je bilo nekaj prijateljev pri mizah, saj je bil prekrasen dan.

Ko so vsi dobili posladek smo jih presenetili z igro: pripravili smo darilo, ki je obsegalo slovenski kulinarčni šopek (kranjske klobase, svinjsko ribico, domači kruh, medico in pelinkovac). In kako smo žrebali? Vsak je imel pod krožnikom nalepljeno številko, torej, vsi so jih morali vzdigniti, da so pogledali katero številko so imeli. Članica iz San Martina je imela »ta pravo« in zadela dobiček. Končno smo se zahvalili vsem ki so kuhali, stregli in na splošno pomagali pri izvedbi celotnega slavlja.

Moramo povedati, da je bilo ogromno dela vloženega v organizacijo obletnice: pripravljanja, barvanja, urejanja, tiskanja, da ne govorim o kuhanju in pečenju. Vendar vse smo pripravili z ljubeznijo in ponosom in če Bog da, bomo še vztrajali »z združenimi močmi za lepšo prihodnost«.

A, pa ne pozabite, veseli bomo, če nas boste še kdaj obiskali, saj imamo kar nekaj načrtov za naslednje mesece. Srečno!

Slovenski dom Carapachay

OBČNI ZBORI NAŠIH DRUŠTEV

Naš dom San Justo

V nedeljo, 26. marca, se je vršil 66. občni zbor v Našem domu San Justo.

Pričeli smo jutro z mladinsko sv. mašo v San Juški stolnici, maševal je g. Franci Cukjati.

Po končani sv. maši smo se člani Našega doma San Justo zbrali pri skupnem zajtrku. Po zajtrku smo pričeli z občnim zborom.

Predsednik doma, g. Marjan Godec je pozdravil navzoče in prosil za minuto molka in se tako spomnili na vse člane, ki so odšli v večnost v preteklem letu.

Nadaljeval je spored z imenovanjem članov za podpis zapisnika občnega zbora in štetje glasov.

Zapisnik lanskega leta je prebrala tajnica gdč. Sonja Miklič in nato tudi prebrala tajniško poročilo, v katerem je bilo podrobno opisano delo, odgovornost in sodelovanje vseh odsekov doma. Svoji poročili sta dostavila še blagajnik g. Dani Zupanc in nadzornik g. Karel Groznik.

Nato se je predsednik zahvalil odbornikom

za vso pomoč, trdo delo in podporo skozi leto. Še posebno se je zahvalil odbornikom, ki sta letos zaključila svoj mandat. Tudi se je zahvalil vsem članom, ki vedno stojijo ob strani in podpirajo delo odbora in vseh odsekov.

Sledile so volitve. Volili smo dva nova člana za glavni odbor in pet novih pomočnikov v širši odbor.

Novoizvoljeni odbor je sestavljen na sledeči način:

Glavni odbor:
Predsednik: g. Marjan Godec
Podpredsednik: g. Maks Malovrh
Tajnica: gdč. Sonja Miklič
Blagajnik: g. Marko Trpin
Gospodinja: ga. Metka Trpin Zafra
Kulturna referentka: gdč. Veronika Marinčič
Odbornik: g. Dani Zupanc
Nadzornik: g. Toni Rován
Podnadzornik : g. Pavel Modic

Širši odbor (pomočniki):
g. Luka Štrubelj
g. Pavel Zafra
g. Lojze Erjavec
g. Pavli Malovrh
ga. Andrejka Lipušček Bonino

Občni zbor smo zaključili z zahvalo vsem udeležencem in s skupno molitvijo.

Naš dom San Justo

Slomškov dom

V nedeljo, 23. aprila, je bil sklican občni zbor Slomškovega doma.

Takoj po sveti maši so nam odborniki posredovali poročila o vsem, kar je bilo v Domu narejenega v preteklem poslovnem letu. Številni prisotni člani so pozorno poslušali in ob koncu na priporočilo nadzornikov odobrili delo odbora.

Sledil je zanimiv pogovor o sedanjem stanju in bodočih korakih našega društva. Vsi se zavedamo, da nam novi časi prinašajo neznane izzive, s katerimi se moramo spoprijeti če želimo, da življenje v Slomškovem domu ne usahne. Tudi prisotnost lepega števila mladih, ki so vsestransko aktivni v domu, je pozitivno izhodišče za naprej.

A kljub vsem tem vzpodbudnim dejstvom smo se znašli pred težavo, da bi pri sestavi novega odbora našli predsednika. Zato smo odločili, da se občni zbor prekine in nadaljuje tri tedne kasneje.

Zbor članov je tako nadaljeval svoje srečanje v nedeljo, 14. maja. Kljub intenzivnem iskanju rešitev nam ni uspelo, da bi med člani našli kandidata za predsedniško mesto. Zato so člani odločili, da se ob izvolitvi novega odbora ne določi konkretnih funkcij in da bo nato odbor odločal o načinu delovanja za naprej.

Odbor sestavljajo:
Pavel Brula, Aleks Kastelic, Janko Koželnik,

Ariel Mazieres, Mari Miklavc, Mariana Poznič, Marko Selan, Alenka Smole, Gabi Tomazin, Dani Vasle, Neda Vesel

Nadzorni odbor:
Lojze Kočar, Jože Lenarčič

Duhovni vodja:
g. Franci Cukjati

Farni odbor:
Jože Oblak

Slomškova šola:
Jani Kocmur

Za Mladce in mladenke:
Natalija Podržaj, Saši Selan, Andrej Kavčič

Za Mladino:
Viki Kastelic, Tomi Selan

Po zaključenem občnem zboru smo se Bogu zahvalili za vse prejete dobrote in prosili našega zavetnika, bl. škofa Slomška, naj še naprej spremlja naše delo!

Slomškov dom

SESTANEK naših društev s predstavnikom Urada za Slovence po svetu

Predstavniki Slovenskih društev v Argentini so se v torek, 9. maja, udeležili sestanka s podsekretarjem na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, Urošem Stibljem, katerega so se udeležili tudi zastopniki društev iz Braziliije, Peruja, Urugvaja, Venezuele in Kolumbije.

Prisotni so bili tudi predstavniki obeh veleposlaništev, ki pokrivata Južnoameriške države: za Buenos Aires veleposlanik Alain Brian Bergant in sekretar Igor Šef, za Brasilio pa Tanja Maslač.

Naša društva so zastopali: Jure Komar, predsednik Zedinjene Slovenije, predsedniki slovenskih domov v Buenos Airesu: Kristina Grbec (Slovenska vas), Bine Magister (Pristava), Marko Selan (Slomškov dom), Marjan Godec (Naš dom San Justo), Damijan Ahlin (Carapachay) ter Mariana Poznič za Svobodno Slovenijo.

Prisoten je bil tudi Mirko Vasle za radijski program Okence v Slovenijo ter zastopnika društva Kamen iz Olavarrie.

Pogovor je potekal o delovanju, izzivih in težavah prisotnih društev ter o načrtih za bodoče sodelovanje.

Urado se zahvalimo za to pobudo, ki je gotovo vsestransko pozitivna za življenje Slovencev v Južni Ameriki.

Mariana Poznič

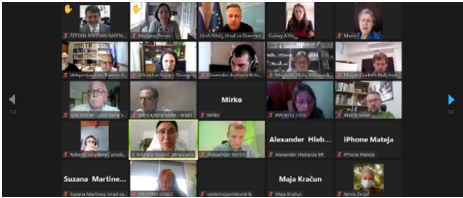

Foto: Urad za Slovence po svetu

POROČILO O PODPORI DUŠNIM PASTIRJEM

V mesecih marcu in aprilu so člani naše skupnosti zbrali sledeče vsote za pomoč duhovnikom:

PRIHODKI	MAREC	APRIL
Slomškov dom	\$ 101.500.-	
N.N.	\$ 17.000.-	\$ 27.500.-
Pristava	\$ 19.980.-	\$ 49.360.-
Carapachay	\$ 6.000.-	
N.N.	\$ 6.000.-	\$ 6.000.-
San Martin	\$ 67.800.-	
N.N.	\$ 15.000.-	\$ 15.000.-

Dohodkov marca in aprila je bilo: **\$ 440.900**
Izdatkov v omenjenih mesecih: **\$ 300.000**
Podoben obračun bomo objavili v začetku julija.
S hvaležnostjo in molitvijo Vas pozdravljamo.

Vaši dušni pastirji.

Prošnja za pomoč pri iskanju oseb

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu išče stik s sledečimi osebami:

- **NEMCEK Ivanka** z zadnjim naslovom v San Isidro, Provincia Buenos Aires.

Veleposlaništvo prosi, da se navedene osebe ali njihovi sorodniki javijo na e-pošto veleposlaništva:
sloembassy.buenosaires@gov.si

ESLOVENIA UNIDA ASOCIACION CIVIL

Convocatoria

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 9 de junio de 2023, a las 19 hs. en primer convocatoria y a las 20 hs en segunda convocatoria, en la sede de la calle Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar el siguiente:

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de dos asociados para refrendar, conjuntamente con el presidente y el secretario, el Acta de la Asamblea.
- 2) Consideración de los motivos por los cuales la asamblea es celebrada fuera de término.
- 3) Consideración de la Memoria, el Balance General, la Cuenta de Gastos y Recursos y el Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondientes al ejercicio iniciado el 1º de enero de 2022 y finalizado el 31 de diciembre de 2022.
- 4) Aprobación de la cuota social, a partir del 1ro. de Enero de 2023.
- 5) Autorizaciones.

Transcurrida una hora después de la fijada en la Convocatoria, la Asamblea se realizará conforme al artículo 16º de los Estatutos Sociales, con el número de asociados presentes.

Al respecto se pone a disposición de los sres. asociados con suficiente antelación en la secretaría de la entidad y en el horario habitual la memoria, el inventario, el balance general, el estado de evolución del patrimonio neto, la cuenta de gastos y recursos, estado de origen y aplicación de fondos, anexos e informe de la Comisión Revisora de Cuentas y del Auditor correspondientes al ejercicio económico cerrado con fecha 31 de diciembre de 2022.

Jorge Komar
Presidente

Carlos Luis Groznik
Secretario

M E S E C S P O M I N A

MAJSKO
RAZMIŠLJANJE -
MALO DRUGAČE...

Meseca maj in junij imata v naši izse-ljenski zgodovini posebno mesto: maja smo zapuščali domovino, da si ohranimo svobodo – najprej svobodo, potem pa življenje – ker, je vredno živeti brez svo-bode? In junij, ko so komunisti pribaran-tali od Angležev razorožene domobrance in druge ideološke nasprotnike, ki so jih potem mučili in pobili. Junaki pa taki! Spomini na izgubljeno domovino in na to tragedijo nas ne zapustijo.

Poleti sem dobil v roke spis Urugvajca Julija Porissi »Los amigos, el tiempo y los lugares«. Med branjem sem nekako ob-čutil, da bi se to lahko tudi nanašalo na nas, prisiljene izseljence.

“
Borges z vso gotovostjo trdi, da ne pogrešamo tistega kraja, ampak tisti čas in tisto dobo, povezano s tem krajem. Kraj je še vedno tam, ni pa več tega, kar smo tam doživljali.
”

Grem na tekst, v za nas prilagojeni obliki: Znani argentinski pisatelj Jorge L. Bor-ges je bil večkrat kljubovalen v zanj zna-čilnih frazah. Ko se na primer nanaša na domotožje, ki ga izseljenci, še prav po-sebno pa begunci občutimo, ko se v mis-lih vračamo na tako drage nam kraje, kjer smo se rodili, odraščali, se vključevali v družbo, živeli... Borges z vso gotovostjo trdi, da ne pogrešamo tistega kraja, am-pak tisti čas in tisto dobo, povezano s tem krajem. Kraj je še vedno tam, ni pa več tega, kar smo tam doživljali. Ko se vrača-mo v pogrešani kraj, ne najdemo tega, kar nas nanj najbolj navezuje: ljudje in prijatelji in stik z njimi, razmere, morda kakšne posebnosti, ki so nam najbolj os-tale v spominu... Opažamo različnosti, spremembe in zna nam biti celo tuj. To, kar je bilo, lahko najdemo le še v spomi-nih, v spominih znancev in prijateljev, ki se trudijo kot mi, da se v mislih vračajo v tiste čase, čustva in izkušnje, ki smo jih v teh krajih skupaj doživljali.

Tako, ko se daleč od doma srečamo z ljudmi, s katerimi smo prehodili isto pot, delili podobno preteklost, ohranjali isto miselnost, s tistimi ki so v spominih za-sidrani v isto dobo, nespremenjeni kot mi sami, si v pogovorih predstavljamo nespremenjene tudi tiste kraje, ki jih po-grešamo.

Ali res tako mislimo ? Ali se samo delamo, da je tako, da se je čas ustavil in da so po-grešani kraji ostali nespremenjeni – za nas. Pri sebi vemo, da ni tako, da ni resnično. In tudi vemo, da to za nas niti ni važno. Tudi vemo, da je to mišljenje, to pogreša-nje le miselna naprava, tolažba. Kot smo včasih skoraj gotovi, da je tudi življenje v svojem najglobljem bistvu le prijetno po-tovanje, ki ga spodbuja domišljija.

Zakaj? Čeprav zveni kot kontradikcija, znati živeti v utopiji, je najboljši način uživanja realnosti.

Prevedel in priredil
Franci Markež

Golobova vlada ukinila
DAN SPOMINA NA ŽRTVE KOMUNISTIČNEGA NASILJA

Le dan pred »Nacionalnim dnevom spomina na žrtve komunističnega nasilja« je sedanja vlada, ki ji predseduje dr. Robert Golob, na 92. dopisni seji sklenila, da se ta nacionalni dan ukine. Predlog sklepa o prenehanju obeleževanja dneva spomina na žrtve komunističnega nasilja je predlagala ministrica za kulturo, Asta Vrečko, članica stranke Levica.

V obrazložitvi tega sklepa je vlada na svoji spletni strani objavila: »Prejšnja vlada je na svoji seji, 12. maja 2022, sprejela Sklep o razglasitvi nacionalnega dneva spomina na žrtve komunističnega nasilja.

S sklepom je razglasila, da se 17. maj v Re-publiki Sloveniji obeležuje kot nacionalni dan spomina na žrtve komunističnega nasilja.

Sklep je bil sprejet tik pred iztekom manda-ta prejšnje vlade, ko naj bi slednja opravljala zgolj tekoče posle, brez sprejemanja politič-nih odločitev. Obenem je bil sklep sprejet brez predhodne javne in strokovne razprave.

Glede na navedeno je sedanja vlada zara-di sprejetja sklepa brez predhodne javne in strokovne razprave sprejela sklep o preneha-nju veljavnosti sklepa.«

Utemeljitev sklepa Vlade Janeza Janše ob razglasitvi Nacionalnega dneva spomina na žrtve komunističnega nasilja:

Ko je lansko leto Janševa vlada razglasila 17. maj kot Nacionalni dan spomina na žrtve ko-munističnega nasilja je objavila to utemeljitev:

Komunistično nasilje je na ozemlju dana-šnje Republike Slovenije od poletja 1941 do januarja 1946 terjalo na deset tisoče nasilnih smrti civilnih oseb in vojnih ujetnikov. Ko-munistično nasilje pa je v desetletjih komu-nistične vladavine z vsemi oblikami kršenja človekovih pravic in svoboščin prizadelo še več sto tisoč prebivalcev Slovenije.

Komunistični umori posameznikov in dru-žin so se pričeli jeseni leta 1941. Prvi množič-ni komunistični pomor slovenskih civilistov pa se je zgodil 17. maja 1942, ko so partizani v soteski Iške, južno od Ljubljane, umorili 53 oseb, povečini pripadnike slovenskih Romov.

Pomor 17. maja 1942 v Iški je podrobno raz-iskan in zgodovinsko dokumentiran. Vladna komisija za vprašanja prikritih grobišč je leta 2017 izvedla izkop posmrtnih ostankov žrtev, povzročitelji so znani. Partizani 1. čete Šer-cerjevega bataljona so tega dne umorili 53 oseb, 49 oseb romske ter 4 osebe slovenske narodnosti. Edina Rominja, ki je ušla pomoru v Iški, je bila nato umorjena na Gornjem Igu.

Med žrtvami je bilo 26 odraslih (nad 20 let), 2 mladostnika (15–17 let) in 24 otrok (pod 15 let). Med 26 odraslimi je bilo 14 moških in 12 žensk, med katerimi je bila ena na koncu 8. meseca nosečnosti. Večinoma gre za mlaj-še ljudi, stare med 20 in 30 let.

Ta vojni množični zločin je prvi v vrsti mnogih, v katerih je komunistično partizansko gibanje zagrešilo hude vojne zločine in zločine proti človečnosti nad večjimi skupinami slovenskih civilistov in kasneje tudi vojnih ujetnikov. Ti zločini so dosegli vrh po koncu druge svetov-ne vojne spomladi 1945, ko je bilo v nekaj tednih umorjenih več kot 15.000 oseb oz. en odstotek prebivalstva tedanje Slovenije. Po-leg tega je bilo spomladi 1945 in tudi pozneje na območju Republike Slovenije umorjenih več deset tisoč vojnih ujetnikov in civilistov hrvaške, nemške, srbske, črnogorske, bošnja-ške, italijanske in drugih narodnosti.

Republika Slovenija je v procesih tranzicij-ske pravičnosti nekaterim svojcem umorjenih

izplačala simbolne odškodnine in jih rehabi-litirala, raziskanih in urejenih je dobršen del prikritih morišč in grobišč, slovenske žrtve so večinoma poimensko popisane. Toda še ved-no ni splošno uveljavljena pravica do groba in spomina za vse smrtne žrtve druge svetovne vojne in komunističnega terorja po njej. Na-sprotno, prav v primeru romskih žrtev iz Iške je pravica do groba še vedno grobo teptana.

V javnem spominu prav tako ni uveljavljen spoštljiv spomin na trpljenje več sto tisoč prebivalcev Slovenije, ki so bili žrtve drugih oblik komunističnega nasilja med in zlasti po drugi svetovni vojni. Gre za več deset ti-soč beguncev, izgnancev, tako slovenske kot nemške in italijanske manjšine, za več kot sto tisoč žrtev nasilja tajne politične policije, za žrtve koncentracijskih, delovnih in drugih taborišč, stalinističnih sodnih procesov in drugih oblik brezpravja. V več sto tisoč lahko štejemo žrtve razredne vojne proti zasebni lastnini, zasebnemu podjetništvu, boja proti veri in cerkvi in zaradi kolektivizacije kmetij-stva. Prav tako še niso preštete žrtve vseh, ki so skušali ohraniti svojo svobodo in prepriča-nje v nasprotju z voljo komunističnih oblasti.

Veliko teh, ki so se v kakršnikoli obliki upri-li komunističnemu sistemu in enoumju, je uto-nilo v pozabo. Čeprav je Republika Slovenija sprejela določene ukrepe tranzicijske pravič-nosti, še nima dneva, s katerim bi počastili smrtne in druge žrtve komunizma v Sloveniji.

Samostojna država Slovenija je bila leta 1991 utemeljena na temelju obsodb vseh totalitarizmov, tudi na temelju obsodbe zločinov komunizma. Tudi Evropska unija je utemeljena na obsodbi vseh totalitarizmov. Žrtve drugih dveh totalitarizmov, nacional-nega socializma in fašizma, so dobile v naro-dovi zavesti zaslužen spoštljiv spomin. Med drugim je Vlada republike Slovenije februar-ja leta 2008 razglasila 27. januar kot nacio-nalni dan spomina na žrtve holokavsta. Re-publika Slovenija je prav tako preko različnih praznikov in spominskih dni ter drugih ukrep-ov zagotovila, da se upor zoper okupatorja med 2. svetovno vojno ustrezno obeležuje ter ohranja kot pozitivna vrednota v narodo-vem spominu.

Žal pa samostojna Republika Slovenija ve-denja o razsežnosti komunističnega nasilja kot tudi občutljivosti do žrtev in preganjanih ni zmogla v zadostni meri vnesti v kolektivno zavest, zato je tudi odnos do žrtev komuni-stičnega totalitarizma še vedno, ali celo če-dalje bolj ne pieteten. Vse glasnejši so celo medijsko podprti pozivi k ponovitvi najstraš-nejših oblik komunističnega nasilja.

Izhajajoč iz civilizacijske norme, da povzro-čitelje nasilja in zla dejanja merimo po istih kriterijih ter sledeč naporom, da se prepre-či ponovitev najbolj tragičnih dogodkov iz naše zgodovine, se 17. maj vsako leto obe-leži kot Nacionalni dan spomina na vse žrtve komunizma.

Odmevi ukinitve dneva spomina na žrtve komunističnega nasilja:

- »V evropskih institucijah so bile sprejete re-solucije, ki obsojajo zločine, storjene s strani komunizma in nacizma. Z odlokom se je Vla-da Republike Slovenije postavila nasproti teh resolucij in s tem nasprotuje stališču Evrop-ske Unije« (Janez Janša, bivši predsednik Vlade RS)
- »Žrtve komunističnega nasilja so nesporno bile, glede tega ni dvoma. Po odločitvi vlade premierja Goloba zdaj spet ni nacionalnega dneva spomina nanje. To ni samo slabo in

narobe, temveč je v luči drugih odločitev te vlade (ukinitev oz. pridružitve muzeja osa-mosvojitve) zaskrbljujoče. Vse te odločitve precej hitro in nepotrebno trgajo družbeno soglasje, ki se je vzpostavilo v zadnjih 15 letih glede primernega političnega govora in rav-nanja glede naše polpretekle zgodovine, ki je dosegla intelektualni in politični vrh z Izjavo SAZU Slovenska sprava.

Zdi se, da se vračamo v čase, ko sta se glede teh vprašanj konfliktno soočali dve resnici, z vsemi alternativnimi dejstvi vred. Problem je, da vse skupaj deluje zelo izključujoče in ne ponuja, niti si ne želi zblževanja in razumne-ga dogovora.

Kot državljan čutim potrebo opozoriti, da nas tako obnašanje pelje nazaj v splošno družbeno razpoloženje, ki bo hromilo našo sposobnost za ukvarjanje s stvarmi aktual-nega in prihodnjega časa. Ob potrebni poli-tični volji je še čas, da se ta negativna spirala ustavi in prevladata zadržanost in modrost, zlasti pa privrženost resnici in pravici.» (Borut Pahor, bivši predsednik Republike Slovenije)

- »Med nami je veliko ljudi, ki so v času prej-šnjega režima trpeli, nekateri so celo izgubili svoje najbližje. Ne gre za vprašanje, kdo je bil na “pravi strani zgodovine”, ampak za osnov-no civilizacijsko normo in pietetno dejanje. Aktualna vlada te širine žal ne premore. (Matej Tonin, predsednik stranke NSi - Nova Slovenija)
- »Izražam predvsem obžalovanje, ker so s tem prizadeli mnoge že ranjene in v bolečem spominu trpeče ljudi, državljane Slovenije. Hkrati pa vidim v tem dejanju strah vlada-joče politične elite, strah pred spominom na žrtve, na tiste trpeče, zamoščane, izginule, ki so izginili izmed nas in jih sedaj mukoma od-krivamo v breznih, in ki so jih njihovi lastni političnim predhodniki pobili in pahnili v glo-bočino. To je obžalovanja vredno, ker je to korak daleč stran od sprave.« (Dr. Matija Ogrin, predsednik Nove slovenske zaveze)
- “Spomina se ne da ukiniti. Spomina se ne da dirigirati. To, kar zdaj delajo, pa so preži-veti vzorci iz režima, tako se je včasih posku-šalo obvladovati javni spomin.” (Jože Dežman, zgodovinar)
- »Ob vseh barbarskih potezah, s katerimi po demokratični in civilizirani državi lomasti sprega Svobode, SD in Levice, je ukinitev dne-va spomina na žrtve komunističnega nasilja zgolj še ena pričakovana instant gverilska akcija, ki tepta temeljne civilizacijske norme, ki se dotikajo pojmov pietete, pravice in res-nice, na katerih mora trdno stati vsaka zre-la državna entiteta, ki je spravljena s svojo zgodovino. Vlada po tekočem traku zapravlja priložnosti, da bi izvedla potrebne reforme in se osredotočila na prihodnost. Medtem ko bi lahko iskala skupne rešitve za naše teža-ve, raje neti sovraštvo in razdor ter se zopet obrača k maščevanju, lažem, prikrivanju in ponovnemu potvarjanju preteklosti.
- Naše sporočilo za revanšistično garnituro na oblasti je, da izbris dneva ne pomeni izbri-sa več kot 600 morišč in več sto tisoč žrtev režima, ki ga branijo kot ponosni nasledniki. In kot je na včerajšnji spominski slovesnosti »Ker smo ljudje« dejal misijonar Pedro Ope-ka: »Resnica in priznavanje krivic sta podla-ga vsake sprave.«* (SDS - Slovenska demokratska stranka)

Jože Jan

NAŠ POGOVOR | *Simon Čadež*

prof. dr. Simon Čadež
z Ekonomske fakultete
Univerze v Ljubljani

→ Prvič ste na obisku v Argentini, zato vas prosimo, da se našim bralcem na kratko predstavite. Kdo ste in kaj vas je pripeljalo sem k nam?

Vaše bralce najprej lepo pozdravljam. Moja osnovna zaposlitev je profesor računovodstva in revizije na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani. Poleg akademskega dela se ukvarjam tudi z neakadetskimi dejavnostmi, kot so projekti za različne naročnike (predvsem podjetja), članstva v nadzornih svetih podjetij, delo v poravnalnem odboru (Ministrstvo za Gospodarstvo) ter delo v družinskem podjetju.

V Argentino sem prišel v okviru programa Erasmus+, to je program Evropske Unije za mednarodno izmenjavo študentov in akademikov, na vabilo Univerze UCEMA v Buenos Airesu, katere prorektor je Slovenec Tone Marin.

→ Vi ste že drugi obiskovalec, ki iz Ekonomske fakultete Ljubljanske univerze pridete v Buenos Aires na povabilo univerze UCEMA. Kako poteka in napreduje sodelovanje med obema univerzama? Kateri je namen tega sodelovanja?

Drži, letos sem drugi obiskovalec iz Ekonomske fakultete. Najina obiska sta bila predvidena že v preteklih letih, a so bili obiski v času COVID-19 ukrepov zamrznjeni, s sprostitvijo ukrepov pa sta obiska časovno sovpadla.

Prvi stik med Ekonomsko fakulteto in Univerzo UCEMA je navezal prorektor Tone Marin pred nekaj leti, ko je obiskal našo fakulteto. Zaradi že omenjenih COVID-19 ukrepov smo uspeli obisk »vrniti« šele letos. Obe organizaciji sta vodilni na svojem področju v svojih državah, iz česar izhaja naraven obojestranski interes po sodelovanju na vseh področjih akademskega dela.

Verjamem, da smo postavili dobre temelje, da bodo v bodoče podobne izmenjave akademikov in študentov postale stalna praksa. Za Ekonomsko fakulteto so tovrstna mednarodna sodelovanja nekaj povsem običajnega, saj smo močno vpeti v mednarodno okolje (tako s pedagoškim kot raziskovalnim delom). Upam, da bo čez nekaj let povsem običajno, da bodo študenti iz Argentine prihajali za semester ali dlje študirat v Slovenijo, in obratno.

→ Na UCEMI ste imeli tudi nekaj predavanj: v angleščini za študente in v slovenščini za Slovence. Kako ste doživeli sodelovanje prisotnih na teh predavanjih? Vas je morda kaj presenetilo?

Moje znanje španščine žal ne zadošča za predavanje v tem jeziku, zato sem študentom predaval v angleškem jeziku. Študenti na UCEMA angleški jezik dobro obvladajo. Kot zanimivost lahko povem, da sem se s študenti po predavanju pogovarjal tudi v nemščini. Sodelovanje študentov na predavanjih ocenjujem kot zelo zavzeto, bolj kot sem tega vajen iz matične fakultete.

Predavanje sem izvedel tudi za tukaj živeče slovenske gospodarstvenike in je potekalo v slovenskem jeziku. Pozitivno sem bil presenečen nad njihovim znanjem slovenskega jezika ter njihovo odprtostjo pri navezovanju novih stikov. Čeprav pred prihodom slušateljev nisem osebno poznal, smo se v nadaljevanju mojega bivanja v Buenos Airesu z nekaterimi izmed njih še večkrat srečali, med drugim tudi z vami.

→ V gospodarstvu in finančah najdemo statistike o vseh mogočih različnih področjih. Naša Argentina običajno ni kaj posebno rangirana, ko gre za gospodarski uspeh. Na katerih lestvicah je pa Slovenija uvrščena blizu vrha?

Res je, obstaja nešteto lestvic, kjer se države razvrščajo po ekonomskih kazalnikih. Morda najpomembnejši ekonomski kazalnik je bruto domači proizvod na prebivalca, kjer Slovenija zaseda 50. mesto na svetu (29.000 USD), Argentina pa 90. mesto na svetu (11.000 USD); za primerjavo, Švica, ki jo v Sloveniji pogosto jemljemo za zgled, zaseda 6. mesto (92.000 USD), mesta na vrhu zasedajo žepne države (Monaco, Liechtenstein). Ne Slovenija ne Argentina torej nista blizu vrha po ekonomski razvitosti.

Obstajajo pa tudi kazalniki, kjer je Slovenija blizu vrha ali čisto na njem. En tak je enakost dohodkov oziroma tako imenovan Ginijev indeks, ki meri, kako so dohodki prebivalstva enakomerno razporejeni. Po podatkih svetovne banke je Slovenija trenutno na drugem mestu na svetu, za Slovaško. Velika enakost ima dobre in slabe plati. Dobra plat je, da ni prevelikih razlik med bogataši in reveži ter da lahko vsi vsaj približno dostojno preživijo. Slaba plat je, da prevelika enakost ne motivira k dobremu delu, zato mnogi sposobni in ambiciozni posamezniki odhajajo v tujino ali pa ne uresničijo svojega potenciala, ki ga imajo. Posledica je žal ta, da Slovenija kljub nedvomnemu potencialu ne zmanjšuje zaostanka za najbolj razvitimi državami, ampak se ta celo povečuje. Ocenjujem, da se tudi v bližnji prihodnosti trend žal ne bo obrnil.

→ Med statistikami o Sloveniji nam je posebno zanimiva tudi ta o brezposelnosti, za katero smo brali, da je na najnižji ravni v zadnjih letih ali celo desetletjih ... Mnogo se bere tudi o pomanjkanju kadra v Sloveniji. V katerih področjih je največji primanjkljaj?

Drži, brezposelnost v Sloveniji je na zgodovinsko najnižji ravni, enako velja za celotno Evropsko Unijo. Tako Slovenija kot Evropska Unija primanjkljaj rešujeta z uvozom delovne sile, med drugim tudi iz Argentine. Doseljevanje omogoča, da nam število prebivalcev ne upada, saj je naravni prirastek v večini evropskih držav negativen (število rojstev je manjše od števila smrti), poraja pa druge izzive.

Primanjkljaj kadra je praktično povsod, težko bi izpostavil področja, ki bi še posebej izstopala, morda zdravstvo in zdravstvena nega, kar je sicer skupna značilnost vseh razvitih držav. Lahko pa povem anekdoto s svojega strokovnega področja. Ker na trgu močno primanjkuje računovodsko revizijskega kadra, se podjetja pogosto obrnejo name kot vodjo magistrskega programa računovodstva in revizija, če bi delo zanimalo študente. Realnost je taka, da vsi študenti, in to brez izjeme, že delajo, in torej tudi med študenti ni moč najti razpoložljivih kandidatov. Poudarjam, da navedeno velja za študente programa računovodstvo in revizija, za ostale programe tega podatka nimam.

→ Omenili ste, da vas je v Argentini marsikaj spomnilo na staro Jugoslavijo. Lahko našim bralcem to bolj konkretno obrazložite in nam tudi poveste, kam nas lahko to vodi?

Res sem opazil nekaj podobnosti med bivšo Jugoslavijo in današnjo Argentino. Prva je inflacija. Medtem ko se v Evropi sprašujemo, ali bo inflacija 8 ali 9% na letni ravni, se v Argentini sprašujete, ali bo 8 ali 9% na mesečni ravni (kar pomeni krepko čez 100% na letni ravni). Močno upam, da inflacija v Argentini ni že preveč ušla z vajeti in prehaja v hiperinflacijo.

Druga podobnost je razhajanje uradnega in realnega deviznega tečaja. Medtem ko je uradni tečaj pesa okrog 230 pesov za dolar, sem dolarje menjal po tečaju 470 pesov za dolar. In ker je najvišji bankovec v Argentini nominiran na 1000 pesov (dobra dva dolarja), sem za 100 USD dobil cel šop argentinskih bankovcev. S tem povezan je tudi črni trg deviz. Na ulicah v centru mesta mrgoli (sumljivih) posameznikov, ki kličejo »Cambio, Cambio«, kot smo bili tega vajeni v bivši Jugoslaviji.

Tretja podobnost je dejstvo, da domača valuta peso ni hranilec vrednosti, ampak jo vsi želijo čimprej zamenjati za tujo valuto. Če je bila v bivši Jugoslaviji kraljica nemška marka, je v Argentini kralj ameriški dolar.

Četrta podobnost je pomanjkanje določenih dobrin. Moram priznati, da sam tega nisem opazil, saj so trgovine dokaj dobro založene. Sem pa to spoznal ob pogovorih z argentinskimi Slovenci, ki so opisovali vsakdanje tegobe, ki jih imajo zaradi tega, ker je uvoz določenih dobrin precej omejen, tudi takih, ki so potrebne za človeka dostojno življenje (denimo zdravila).

→ V čem sta si naši državi podobni in v čem različni?

Eno podobnost sem že omenil, da državi nista prav pri vrhu po ekonomski razvitosti.

Če raje obrnem za pozitivno stran, obe državi razpolagata z izjemnimi naravnimi lepotami. Razlika je le v tem, da so v Argentini razpršene na ogromnem ozemlju, medtem ko so v Sloveniji koncentrirane na območju, ne dosti večjem od mesta Buenos Aires. Upam da bosta obe državi uspeli ohraniti to, kar imata, za naše zanamce. Obe državi sta tudi posejani s cerkvami, kar kaže na njuno katoliško tradicijo.

Tudi eno razliko sem že omenil. Visoka stopnja dohodkovne enakosti v Sloveniji se pozitivno odraža tako, da v Sloveniji skorajda ni brezdomcev. V Argentini, predvsem Buenos Airesu, je brezdomcev kar precej. V tem oziru je Argentina bolj podobna ZDA kot Evropi. Ekonomsko gledano se mi zdi povprečna raven kakovosti bivanja (torej hiše, stanovanja, infrastruktura, vozni park, avtomobili, urejenost itd.) višja v Sloveniji. To pa ne pomeni nujno, da so ljudje v Sloveniji bolj srečni. Zdi se mi, da ljudje v Argentini kljub ekonomskih tegobam živijo zadovoljno.

→ Med podjetniki obeh držav narašča zanimanje, da bi se trgovska izmenjava med državama povečala. Kakšna je ta izmenjava danes in kakšne priložnosti vidite za bodočnost?

Mednarodna menjava med državami je zelo majhna. Slovenski izvoz je lani znašal 57 milijard EUR, od tega zgolj 16 milijonov (0,14%) v Argentino. Uvoz je znašal 53 milijard EUR, od tega zgolj 14 milijonov EUR (0,14%) iz Argentine. Za primerjavo, Argentina je lani izvozila za 88 milijard USD in uvozila za 81 milijard USD, torej absolutno ne dosti več kot Slovenija, čeprav ima trinajstkrat toliko prebivalcev kot Slovenija (!). Slovenija uvaža iz Argentine pretežno krmo za živali (10 mio EUR) in mehkužce (2 mio EUR), ostalo je drobiž. Izvoz v Argentino je bolj razpršen. Največje postavke so športna oprema (4 mio EUR), stroji in oprema (3 mio EUR) ter papir in les (2 mio EUR).

Majhna trenutna menjava seveda ne pomeni, da se ta ne bi mogla povečati. Pomembno vlogo tu bi lahko imela slovenska skupnost v Argentini, v kateri sem opazil nekaj iznajdljivih in podjetnih posameznikov, ki že zdaj poslujejo mednarodno. Prepričan sem, da lahko Argentina Sloveniji ponudi marsikaj, in obratno. A dejstvo je, da vse države ne tem svetu največ trgujejo z bližnjimi državami, in torej realno ni moč pričakovati, da bosta Slovenija in Argentina postali ena drugi ključni gospodarski partnerici.

Velika priložnost za Argentino je dejstvo, da je Slovenija del ogromnega enotnega trga Evropske Unije, in torej vstop na slovenski trg pomeni tudi vstop na bogat evropski trg, ki ima 447 milijonov prebivalcev. Seveda je pogoj, da ima Argentina konkurenčne produkte ali storitve, ki jih temu trgu lahko ponudi.

→ Kaj ste pred obiskom vedeli o Argentini? Obisk je gotovo temu veliko dodal, morda pa tudi kaj spremenil?

Da se v Argentini igra dober nogomet in da imata Maradona in Messi skoraj božanski status, ve vsak. Večina tudi ve, da je aktualni

papež iz Argentine (sploh prvi, ki ne prihaja iz Evrope). Poznal sem nekatere naravne lepote, predvsem Patagonija in Ognjena zemlja sta na spisku potovalnih želja večine Slovencev. Kot ekonomist sem vedel, da ima Argentina pogosto gospodarske težave in ji bankroti niso tuji. Sloves argentinske govedine prav tako seže do Slovenije.

Vedel sem tudi, da v Argentini obstaja velika slovenska skupnost. Nekateri posamezniki so pustili pečat tudi v Sloveniji, denimo Andrej Bajuk je bil predsednik vlade, kardinal Franc Rode ljubljanski nadškof, Andrej Vombergar pa igra za slovensko nogometno reprezentanco. Skoraj vsi v Sloveniji poznajo misijonarja Pedra (Petra) Opeko in veliko delo, ki ga opravlja na Madagaskarju.

Zasebno sem imel v Argentini prej samo dva stika. V Buenos Airesu (Ramos Mejia) živi bratranec moje mame Ivan Kadivec in njegovi potomci (Ivan je prav v času obiska praznoval 94 let). Drugi stik sta bila družinska prijatelja Paulino in Maja Diaz. Paulino, Argentinec po rodu, si je našel ljubezen v Sloveniji in se (pohvalno) naučil slovenskega jezika.

Obisk Argentine mi je omogočil, da sem slovensko skupnost boljše spoznal. Pri tem mi je pomagal sodelavec in prijatelj s katedre Aleksander Igličar, ki ima v Argentini veliko prijateljev, ob tem pa sem imel še srečo, da je obisk časovno ravno sovpadal z romanjem v Lujan, ki predstavlja največje letno srečanje argentinskih Slovencev.

Prijetno sem presenečen, kako zvesto v Argentini ohranjate slovenski jezik, identiteto in tradicije, nekatere morda celo bolj, kot jih ohranjamo v Sloveniji. S prijateljem sem se pošalil, da se ne spomnim, da bi v Sloveniji kdaj videl toliko narodnih noš skupaj, kot sem jih videl v Lujanu.

→ Zadnjo besedo pa prepustimo vam, da z njo zaključimo ta pogovor!

Pogovor bi zaključil z zahvalo vsem, ki so s svojo srčnostjo in gostoljubnostjo moj obisk naredili nepozaben. Na obisku se počutim skoraj kot doma, saj večino časa lahko govorim po domače - slovensko.

Nekatere posameznike moram v zahvali izpostaviti osebno. Prvi je Tone Marin, prorektor Univerze UCEMA in duhovni vodja izmenjav med Univerzama, brez katerega obisk verjetno sploh ne bi bil mogoč, s svojo energijo in gostoljubnostjo. Veleposlanik Alain Brian Bergant me je prijazno sprejel na ambasadi in nas po predavanju za slovenske gospodarstvenike pogostil s potico. Paulino In Maja Diaz sta mi prisrčno pokazala argentinske navade in zanimive kraje. Marko Vombergar in Andrejka Selan sta mi dobrodušno omogočila obisk romanja v Lujan. Tone Malovrh mi je prijazno predstavil svoje podjetje Briganti ter slovenski dom San Justo. In nenazadnje, Lili Prima (pol-sestrična), Marijana Poznič, Jure Komar, Martin Križ, Marko Selan, Marjana Opeka in udeleženci petkove večerje v Slomškovem domu, ki so mi vsak na svoj način prisrčno omogočili neprecenljiv vpogled v vsakdanje življenje argentinskih Slovencev.

Naj zaključim z mislijo, da je velikega spoštovanja vredno, kako ste v daljni Argentini ohranili slovenski jezik in ljubezen do Slovenije ter srčno upam in vam želim, da boste to prenesli tudi na bodoče generacije.

Pogovarjala se je **Mariana Poznič**

KOLEDAR

23. maja
Dan molitve za našo mladino
24. maja ob 19. uri
Sveta maša v Cerkvi Marije Pomagaj
25. maja
Športni dan v Slovenski vasi
28. maja ob 10:00
Žegnanje v Cerkvi Marije Pomagaj
4. junija ob 10:00
Spominska proslava v Slovenski hiši
9. junija ob 19:00
Občni zbor društva Zedinjena Slovenija
10. junija
Praznik sv. Rešnjega Telesa

OSEBNE NOVICE

ROJSTVO

V soboto 20. maja se je v Limi (Perú) rodila **Faustina Sušnik**. Starša sta Tomaž in Marija Jerman. Čestitamo!

ŠPORTNI DAN

25. MAJA

ODBOJKA,
NOGOMET IN
NAMIZNI TENIS

VSE STAROSTI!

Bliža se športni turnir! Vas pričakujemo 25. maja v **Hladnikovem domu**. Lahko se vpišeš pri odbojki, nogometu ali namiznem tenisu! Turnir je za **vse starosti**, vpiši tvojo ekipo! Na razpolago bodo patys in bondiola.

Vpiši se pri Vale Urbanija:

11 3661-6190

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

STO

Dragi bralci! Pred več kot štirimi leti je nastala naša skromna rubrika pregovorov. V prvi izdaji je urednica kot uvod v rubriko napisala »**Bolje stare modrosti, kot nove norosti**, nas uči slovenski pregovor. A kaj je pravzaprav to, pregovor? **Kratka misel, ki sloni na dolgi izkušnji** - je vedel o njem povedati Cervantes, in zraven dodal: **Ni pregovora, ki ne bi bil resničen**. Lahko še zatrdimo, da je pregovor običajno tudi duhovit. Zato te vabimo, dragi bralec, da si ob mislih in pregovorih, ki jih bomo izbirali, vzameš čas za razmislek in nasmeš. In čeprav drži, da **Smisel pregovora spoznamo šele takrat, ko sami doživimo njegov pomen**, smo prepričani, da bo ljudska modrost obogatila tvojo pamet, ali pa vsaj razveselila tvoj dan«.

Od tedaj je bila rubrika prisotna že v sto številkah. Najlepša hvala vsem bralkam in bralcem za spremstvo na tej poti!

Tudi številka 100 je prisotna v mnogih pregovorih, pa poglejmo:

- **Vojna prinese enemu bogastvo in jih sto pahne v bedo.** (poljski pregovor)
- **Sto ljudi, sto čudi.** (slovenski pregovor)
- **Četudi je tvoja žena naredila sto napak, je ne udari niti s cvetlico.** (španski pregovor)
- **Kdor je zdoma, ima eno misel; kdor je doma, ima jih sto.** (ljudski pregovor)
- **Sto prijatelj je malo, en sovražnik je veliko.** (španski pregovor)
- **Vse zmote imajo svoj čas, najmanjša resnica pa tudi po sto milijonih ovir, zvijač**

in spletk, ostane zmeraj to, kar je bila. (kitajski pregovor)

- **Usta resnic, sto sovražnikov.** (španski pregovor)
- **Bolj se jih sliši pet, ki govorijo, kakor sto, ki molčijo.** (portugalski pregovor)
- **Bog ena vrata zapira in sto drugih odpira.** (slovenski pregovor)
- **Sto pobožanj ne izbriše ene klofute.** (španski pregovor)
- **Če odstraniš eno napako, jih boš popravil sto.** (latinski pregovor)
- **Ni zla, ki bi trajalo sto let.** (španski pregovor)
- **Ne pozna človek sto dni sreče, niti cvet ne obdrži svoje barve sto dni.** (kitajski pregovor)

Izbral: Jože Jan

Spominska proslava v čast domobrancem in žrtvam komunistične revolucije na slovenskem

S spominom počastimo njihovo junaško življenje!

Nedelja, 4. junija 2023, ob 10. Uri

V cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse slovenske žrtve vojne in komunistične revolucije

Pred spomenikom poklon in molitev

V dvorani škofa Rožmana spominski govor ge. Tatjane Modic Kržišnik in akademija v izvedbi članov Našega doma San Justo

Slovenska hiša msgr. A. Oreharja
Ramón L. Falcón 4158, CABA

V COSQUÍNU

Gregor Papež

Kliknite tukaj

«Duše pravičnih pa so v Božji roki in nobeno trpljenje jih ne bo doletelo.» (Mdr 3,1)

Vsem sorodnikom in znancem sporočamo, da je 5.maja 2023 nepričakovano umrl v Mendози

† MARTIN BAJDA

Rojen 9. 5. 1943 v Čirčah pri Kranju

Žalujoči:

Žena: Marija Jerovšek Bajda
Sinovi: Martin in žena Cecilija Bajuk, Marcelo in žena Veronica Rodriguez Duto, Friderik in žena Natalia Maniero
Hčerki: Silvia in mož Gustavo Sanchez, Bibiana
Vnuki: Niko, Ramiro, Mauro, Agustin, Ignacio, Santiago
Vnukinje: Sofi, Nadia
Sestri: Marija, Ančka
Brat: Jaka
ostalo sorodstvo in prijatelji

Zahvaljujemo se č. g. Janezu Cukjatiu za molitve na pokpališču. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Mendoza, Bariloche, Buenos Aires, Cordoba, Ljubljana

ŽEGNANJE V CERKVI MARIJE POMAGAJ

v nedeljo, 28. maja v Slovenski hiši

ob 9.30 uri molitev rožnega venca

ob 10. uri sveta maša in litanije

Naša nebeška Mati nas pričakuje!

Različne možnosti za kosilo na stojnicah.
Ramón L. Falcón 4158, C.A.B.A.

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

BAJDA s.r.l.

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón